

Cambridge University Press

978-1-108-03972-7 - Ecclesiasticus: The Greek Text of Codex 248: Edited with a Textual Commentary and Prolegomena

Edited by J. H. A Hart

Excerpt

[More information](#)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ

- 1 1 Πᾶσα σοφία παρὰ Κυρίου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἐστὶν εἰς τὸν αἰῶνα. 147¹
 2 ἄμμον θαλασσῶν καὶ σταγόνας ὑετοῦ καὶ ἡμέρας
 αἰῶνος τίς ἐξαριθμήσει;
 3 ὕψος οὐρανοῦ καὶ πλάτος γῆς καὶ ἄβυσσον καὶ σοφίαν
 4 τίς ἐξιχνιάσει; προτέρα πάντων ἔκτισται
 σοφία, καὶ σύνεσις φρονήσεως ἐξ αἰῶνος.
 πηγὴ σοφίας λόγος θεοῦ ἐν ὑψίστοις· καὶ αἱ πορεῖαι
 αὐτῆς ἐντολαὶ αἰώνιοι.
 6 ῥίζα σοφίας τίνι ἀπεκαλύφθη; καὶ τὰ πανουργέ-
 8 ματα αὐτῆς τίς ἔγνω; εἷς ἐστὶ σοφός, φοβερὸς
 σφόδρα, καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ.
 9 Κύριος αὐτὸς ἔκτισεν αὐτήν, καὶ εἶδε καὶ ἐξηρίθμησεν αὐτήν,
 καὶ ἐξέχεεν αὐτήν ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ,
 10 μετὰ πάσης σαρκὸς κατὰ τὴν δόξιν αὐτοῦ, καὶ ἐχορήγησεν αὐτήν
 11 τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. φόβος Κυρίου δόξα καὶ καύχημα
 καὶ εὐφροσύνη καὶ στέφανος ἀγαλλιάματος.
 12 φόβος Κυρίου τέρψει καρδίαν, καὶ δώσει εὐφροσύνην καὶ χαρὰν
 13 καὶ μακροήμερουσιν. τῷ φοβουμένῳ τὸν κύριον εὖ
 ἔσται ἐπ' ἐσχάτων, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς αὐτοῦ εὐλο-
 14 γηθήσεται. ἀρχὴ σοφίας φοβεῖσθαι τὸν κύριον, καὶ
 μετὰ πιστῶν ἐν μήτρᾳ συνεκτίσθη αὐτοῖς·
 15 μετὰ ἀνθρώπων θεμέλιον αἰῶνος ἐνόσσευσε, καὶ μετὰ τοῦ
 σπέρματος αὐτῶν ἐμπιστευθήσεται.

H.

I

I 16	ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ	
πλησμονή σοφίας φοβείσθαι τὸν κύριον, καὶ μεθύσει αὐτοὺς ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῆς·		16
πάντα τὸν οἶκον αὐτῶν ἐνέπλησεν ἐπιθυμημάτων αὐτῆς, καὶ τὰ ἀποδοχεῖα ἀπὸ τῶν γεννημάτων αὐτῆς. ἀμφότερα δέ ἐστι δῶρα θεοῦ εἰς εἰρήνην.		17
147 ² στέφανος σοφίας φοβείσθαι τὸν κύριον, ἀναθάλλον εἰρήνην		18
καὶ ὑγίειαν ἰάσεως. πλατύνει δὲ καύχησιν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· ἐπιστήμην καὶ γνῶσιν συνέσεως ἐξώμβρισεν ἡ σοφία, καὶ δόξαν κρατούντων αὐτὴν ἀνύψωσε. ῥίζα σοφίας φοβείσθαι τὸν κύριον, καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς μακροήμερουσις. φόβος Κυρίου ἀπωθεῖται ἁμαρτήματα, παραμένων δὲ ἀποστρέφει ὄργην· οὐ δυνήσεται θυμῶδης ἀνὴρ δικαιωθῆναι· ἡ γὰρ ῥοπή τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ πτώσισ αὐτῶ.		19
ἔως καιροῦ ἀνέξεται μακρόθυμος, καὶ ὕστερον αὐτῶ ἀναδῶσει εὐφροσύνη. ἔως καιροῦ κρύψει τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ χεῖλη πολλῶν ἐκδιγηθήσεται σὺνεσιν αὐτοῦ.		20
ἐν θησαυροῖς σοφίας παραβολαὶ ἐπιστήμης, βδέλυγμα δὲ ἁμαρτωλῶ θεοσεβεία.		21
ἐπιθυμήσας σοφίαν διατήρησον ἐντολάς, καὶ Κύριος χορηγήσει σοι αὐτήν. σοφία γὰρ καὶ παιδεία φόβος Κυρίου, καὶ εὐδοκία αὐτοῦ πίστις καὶ πράξις.		22
μη ἀπειθήσης φόβῳ Κυρίου ἐνδεὴς ὢν, καὶ μη προσέλθης αὐτῶ ἐν καρδίᾳ δισση.		23
μη ὑποκριθῆς ἐν στόμασιν ἀνθρώπων, καὶ ἐν τοῖς χεῖλεσί σου μη πρόσεχε. μη ἐξύψου σεαυτόν, ἵνα μη πέσης καὶ ἐπαγάγῃς τῇ ψυχῇ σου ἀτιμίαν,		24
καὶ ἀποκαλύψει Κύριος τὰ κρυπτά σου πάντα, καὶ ἐν μέσῳ συναγωγῆς καταβαλεῖ σε. ὅτι οὐ προσήλθες ἐν ἀληθείᾳ τῷ φόβῳ τοῦ κυρίου, καὶ ἡ καρδία σου πλήρης δόλου.		25

Περὶ ὑπομονῆς

τέκνον, εἰ προσέρχῃ δουλεύειν τῷ κυρίῳ, ἐτοίμασον τὴν ψυχὴν σου εἰς πειρασμόν. εὐθύνον τὴν καρδίαν σου καὶ καρτέρησον, καὶ μη σπεύσης ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς· κολλήθητι αὐτῷ καὶ μη ἀποστής, ἵνα αὐξήθῃς ἐπ' ἐσχάτων σου.	1 II
	2
	3

18 Cod. καύχησις

Cambridge University Press

978-1-108-03972-7 - Ecclesiasticus: The Greek Text of Codex 248: Edited with a Textual Commentary and Prolegomena

Edited by J. H. A Hart

Excerpt

[More information](#)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ

III 6

- 4 πᾶν ὃ ἐν ἐπαχθῇ σοι δέξαι ἀσμένως, καὶ ἐν ἀλλάγ- 148¹
 ματι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον·
 5 ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμάζεται χρυσός, καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ
 6 ταπεινώσεως. πιστευσον αὐτῷ καὶ ἀντιλήψεται σου·
 καὶ εὐθύνον τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν.
 8 οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, πιστεύσατε αὐτῷ καὶ οὐ μὴ πταίση
 9 ὁ μισθὸς ὑμῶν. οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, ἐλπίζατε
 εἰς ἀγαθά, καὶ εἰς εὐφροσύνην αἰῶνος καὶ ἐλέους.
 7 οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, ἀναμείνατε τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ μὴ
 ἐκκλίνετε, ἵνα μὴ πέσητε.
 10 ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεάς καὶ ἴδετε· τίς ἐνεπίστευσε
 Κυρίῳ καὶ κατησχύνθη; ἢ τίς ἐνέμεινε τῷ φόβῳ αὐτοῦ
 καὶ ἐγκατελείφθη; ἢ τίς ἐπεκαλέσατο αὐτόν, καὶ ὑπερέιδεν
 11 αὐτόν; διότι οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος, μακρό-
 θυμος καὶ πολυέλεος, καὶ ἀφήσιν ἁμαρτίας καὶ σῶζει ἐν
 12 καιρῷ θλίψεως. οὐαὶ καρδιαῖς δειλαῖς καὶ χερσὶ
 παρειμέναις, καὶ ἁμαρτωλῶ ἐπιβαίνοντι δύο τρίβους.
 13 οὐαὶ καρδιά παρειμένη, ὅτι οὐ πιστεύει· διὰ τοῦτο οὐ σκεπασ-
 14 θήσεται. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς ἀπολωλεκόσι τὴν ὑπομονήν·
 καὶ τί ποιήσετε ὅταν ἐπισκέπτηται Κύριος;
 15 οἱ φοβούμενοι Κύριον οὐκ ἀπειθήσουσι ῥήμασιν αὐτοῦ,
 καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν συντηρήσουσι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.
 16 οἱ φοβούμενοι Κύριον ζητήσουσιν εὐδοκίαν παρ' αὐτοῦ,
 καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν πλησθήσονται τοῦ νόμου.
 17 οἱ φοβούμενοι Κύριον ἐτοιμάσουσι καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐνώ-
 πιον αὐτοῦ ταπεινώσουσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν.
 18 ἐμπροσθέν μου εἰς χεῖρας θεοῦ καὶ οὐκ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων·
 ὡς γὰρ ἡ μεγαλωσύνη αὐτοῦ, οὕτως καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 III 1 ἐμοῦ τοῦ πατρὸς ἀκούσατε, τέκνα, καὶ οὕτως ποιήσατε, ἵνα σωθῆτε. 148²
 2 ὁ γὰρ κύριος ἐδόξασε πατέρα ἐπὶ τέκνοις, καὶ κρίσιν μητρὸς ἔστε-
 3 ρώσεν ἐφ' υἱούς. ὁ τιμῶν πατέρα ἐξιλιάσεται
 4 ἁμαρτίας· καὶ ὡς ἀποθησαυρίζων ὁ δοξάζων μητέρα αὐτοῦ.
 5 ὁ τιμῶν πατέρα εὐφρανθήσεται ἐπὶ τέκνοις, καὶ ἐν ἡμέρᾳ προσευχῆς
 αὐτοῦ εἰσακουσθήσεται.
 6 ὁ δοξάζων πατέρα μάκροημερεύσει, καὶ ὁ εἰσακούων Κυρίου ἀνα-
 παύσει μητέρα αὐτοῦ. ὁ φοβούμενος Κύριον τιμήσει πατέρα,

3 Cod. ἐξιλιάσεται

III 7

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ

	καὶ ὡς δεσπόταις δουλεύσει τοῖς γεννήσασιν αὐτόν.	7
	ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, ἵνα ἐπέλθῃ	8
	σοι εὐλογία παρ' αὐτῶν· εὐλογία γὰρ πατὴρὸς στηρίζει	9
	οἶκον τέκνων, κατὰρα δὲ μητρὸς ἐκρίζοι θεμέλια.	
	μὴ δοξάζου ἐν ἀτιμίᾳ πατὴρὸς σου, οὐ γὰρ ἐστὶ σοι δόξα	10
	πατὴρὸς ἀτιμία· ἢ γὰρ δόξα ἀνθρώπου ἐκ τιμῆς πατὴρὸς αὐτοῦ,	11
	καὶ ὄνειδος τέκνοισι μήτηρ ἐν ἀδοξίᾳ.	
	τέκνον ἀντιλαβοῦ ἐν γῆρᾳ πατὴρὸς σου, καὶ μὴ λυπήσῃς	12
	αὐτὸν ἐν ζωῇ σου. καὶ ἐὰν ἀπολείπῃ σύνεσιν, συγγνώμην	13
	ἔχε, καὶ μὴ ἀτιμίας αὐτὸν ἐν πάσῃ ἰσχύϊ σου·	
	ἐλεημοσύνη γὰρ πατὴρὸς σου οὐκ ἐπιλησθήσεται, καὶ ἀντὶ	14
	ἁμαρτιῶν προσανοικοδομηθήσεται σοι·	
	ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως ἀναμνησθήσεται σοι· ὡς εὐδία	15
	ἐπὶ παγετῷ, οὕτως ἀναλυθήσονται σοι αἱ ἁμαρτίαι.	
	ὡς βλάσφημος ὁ ἐγκαταλείπων πατέρα αὐτοῦ, καὶ κεκατη-	16
	ραμένος ὑπὸ Κυρίου ὁ παροργίζων μητέρα αὐτοῦ.	
	τέκνον, τὰ ἔργα σου ἐν πράτῳ διεξάγαγε, καὶ ὑπὸ	17
	ἀνθρώπου δεκτοῦ ἀγαπηθήσῃ. ὅσῳ μέγας εἶ, τοσοῦτ' ἄ	18
	ταπεινὸν σεαυτὸν, καὶ ἔναντι Κυρίου εὐρήσεις χάριν.	
	πολλοὶ εἰσιν ὑψηλοὶ καὶ ἐπίδοξοι· ἀλλὰ πράξεις ἀπο-	
	καλύπτεται μυστήρια. ὅτι μεγάλη ἡ δυναστεία Κυρίου,	20
	καὶ ὑπὸ τῶν ταπεινῶν δοξάζεται.	
	χαλεπώτερά σου μὴ ζῆτει ἀναισθήτως, καὶ ἰσχυρότερα	21
	σου μὴ ἐξέταζε ἀφροσύνη.	
149 ¹	ἂ προσετάγῃ σοι, ταῦτα διανοοῦ ὁσίως· οὐ γὰρ ἐστὶ σοι χρεία	22
	τῶν κρυπτῶν βλέπειν ὀφθαλμοῖς.	
	ἐν τοῖς περισσοῖς τῶν λόγων σου μὴ περιεργάζου· πλεῖον γὰρ	23
	συνέσεως ἀνθρώπων ὑπεδείχθη σοι.	
	πολλοὺς ἐπλάνησεν ἡ ὑπόληψις αὐτῶν ἡ ματαία,	24
	καὶ ὑπόνοια πονηρὰ ὠλίσθησε διανοίας αὐτῶν.	
	κόρας μὴ ἔχων ἀπορήσεις φωτὸς, γνώσεως δὲ ἀμοιρῶν	
	μὴ ἐπαγγέλλου. καρδία σκληρὰ κακωθήσεται	
	ἐπ' ἐσχάτων, καὶ ὁ ἀγαπῶν κίνδυνον ἐν αὐτῷ ἀπολείται.	26
	καρδία σκληρὰ βαρυνθήσεται πόνους, καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς	27
	προσθήσει ἁμαρτίας ἐφ' ἁμαρτίας.	
	ἐν ἐπαγωγῇ ὑπερηφάνου οὐκ ἔστιν ἴσους,	28
	ὀδοιπορία αὐτοῦ ἐκριζωθήσονται, φυτὸν γὰρ πονη-	
	ρίας ἐρρίζωκεν ἐν αὐτῷ. καρδία συνετοῦ διανοηθή-	29

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ

IV 18

- σεται παραβολήν, καὶ οὐδ' ἀκροατοῦ ἐπιθυμία σοφοῦ.
 30 πῦρ φλογιζόμενον ἀποσβέσει ὕδωρ, καὶ ἐν ἐλεημο-
 σύναις ἐξιλιάσεται ἁμαρτίας.
 31 καὶ Κύριος ὁ ἀνταποδιδούς χάριτας μέμνηται εἰς τὰ μετὰ ταῦτα,
 καὶ ἐν καιρῷ πτώσεως αὐτοῦ εὐρήσει στήριγμα.
 IV 1 τέκνον, τὴν ζῶην τοῦ πτωχοῦ μὴ ἀποστερήσης, καὶ μὴ παρελ-
 κύσης ὀφθαλμοὺς ἐπιδειείς.
 2 ψυχὴν πεινώσαν μὴ λυπήσης, καὶ μὴ παρελκύσης ἄνδρα
 3 ἐν ἀπορίᾳ αὐτοῦ. καρδίαν παρωργισμένην μὴ
 προσταράξεις, καὶ μὴ παρελκύσης δόσιν προσδεομένου.
 4 ἰκέτην θλιβόμενον μὴ ἀπαναίνου, καὶ μὴ ἀποστρέψῃς
 τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ πτωχοῦ.
 5 ἀπὸ δεομένου μὴ ἀποστρέψῃς ὀφθαλμόν, καὶ μὴ δῶς
 τόπον ἀνθρώπῳ καταράσασθαί σε.
 6 καταρωμένου γάρ σε ἐν πικρίᾳ ψυχῆς αὐτοῦ, τῆς δέησεως
 αὐτοῦ εἰσακούσεται ὁ ποιήσας αὐτόν. 149²
 7 προσφιλεῖ σεαυτὸν ποιεῖ συναγωγῇ, καὶ μεγιστάνι ταπεινῶ
 8 τὴν κεφαλὴν σου. κλίνον τὸ οὐδ' σου πτωχῷ ἀλύπως,
 καὶ ἀποκρίθητι αὐτῷ εἰρηνικὰ ἐν πραύτητι.
 9 ἐξέλου ἀδικούμενον ἐκ χειρὸς ἀδικούντος, καὶ μὴ ὀλι-
 10 γοψυχῆσης ἐν τῷ κρίνειν σε. γίνου ὀρφανῷ ὡς πατήρ, καὶ
 ἀντὶ ἀνδρὸς τῆ μητρὶ αὐτῶν· καὶ ἔση ὡς υἱὸς Ὑψίστου, καὶ
 ἀγαπήσει σε μᾶλλον ἢ μήτηρ σου.
 11 ἡ σοφία υἱοὺς ἐαυτῆς ἀνύψωσε, καὶ ἐπιλαμβάνεται τῶν
 12 ζητούντων αὐτήν. ὁ ἀγαπῶν αὐτήν ἀγαπᾷ τὴν ζῶην,
 καὶ οἱ ὀρθρίζοντες πρὸς αὐτήν ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης·
 13 ὁ κρατῶν αὐτῆς κληρονομήσει δόξαν, καὶ οὐ εἰσπορεύεται
 14 εὐλογεῖ Κύριος. οἱ λατρεύοντες αὐτῇ λειτουργήσουσιν ἀγίῳ,
 καὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτήν ἀγαπᾷ Κύριος·
 15 ὁ ἐπακούων αὐτῆς κρινεῖ ἔθνη, καὶ ὁ προσέχων αὐτῇ
 16 κατασκηνώσει πεποιθώς. ἐὰν ἐμπιστεύσῃ, κατα-
 κληρονομήσει αὐτήν, καὶ ἐν κατασχέσει ἔσονται αἱ γενεαὶ
 17 αὐτῶν. ὅτι διεστραμμένως πορεύεται μετ' αὐτοῦ ἐν
 πρώτοις, φόβον καὶ δειλίαν ἐπάξει ἐπ' αὐτόν, καὶ βα-
 σανίσει αὐτὸν ἐν παιδείᾳ αὐτῆς,
 ἕως οὐ ἐμπιστεύσῃ τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, καὶ πειράσῃ αὐτὸν ἐν τοῖς
 18 δικαιώμασιν αὐτῆς. καὶ πάλιν ἐπανήξει κατ' εὐθείαν
 31 Cod. μετααὐτα 17 Cod. δικαιώμασιν αὐτοῖς

	πρὸς αὐτὸν καὶ εὐφρανεῖ αὐτόν, καὶ ἀποκαλύψει αὐτῷ τὰ κρυπτὰ αὐτῆς. εἴαν ἀποπλανήθῃ, ἐγκαταλείψει αὐτόν, καὶ παραδώσει αὐτὸν εἰς χεῖρας πτώσεως αὐτοῦ.	19
	συντήρησον καιρὸν καὶ φύλαξαι ἀπὸ πονηροῦ, καὶ μὴ αἰσχυρθῆς περὶ τῆς ψυχῆς σου	20
	ἔστι γὰρ αἰσχύνῃ ἐπάγουσα ἁμαρτίαν, καὶ ἔστιν αἰσχύνῃ δόξα καὶ χάρις. μὴ λάβῃς πρόσωπον κατὰ	21 22
150 ¹	τῆς ψυχῆς σου, καὶ μὴ ἐντραπῆς εἰς πτώσιν σου. μὴ κωλύσης λόγον ἐν καιρῷ σωτηρίας· καὶ μὴ κρύψῃς τὴν σοφίαν σου εἰς καλλονήν.	23
	ἐν γὰρ λόγῳ γνωσθήσεται σοφία, καὶ παιδεία ἐν ῥήμασι γλώσσης. μὴ ἀντίλεγε τῇ ἀληθείᾳ κατὰ μηδὲ ἐν, καὶ περὶ ψεύσματος τῆς ἀπαιδευσίας σου ἐντραπήθι·	24 25
	μὴ αἰσχυρθῆς ὁμολογήσαι ἐφ' ἁμαρτίας σου, καὶ μὴ βι- άζου ῥούν ποταμοῦ. μὴ ὑποστρώσης ἀνθρώπῳ μωρῷ σεαυτὸν, καὶ μὴ λάβῃς πρόσωπον δυνάστου.	26 27
	ἕως θανάτου ἀγώνισαι περὶ τῆς ἀληθείας, καὶ Κύριος ὁ θεὸς πολεμήσει ὑπὲρ σου. μὴ γίνου θρασὺς ἐν τῇ γλώσσει σου, καὶ νωθρὸς καὶ παρειμένους ἐν τοῖς ἔργοις σου.	28 29
	μὴ ἴσθι ὡς λέων ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, καὶ φαντασιοκοπῶν ἐν τοῖς οἰκέταις σου. μὴ ἔστω ἡ χεὶρ σου ἐκτεταμένη εἰς τὸ λαβεῖν, καὶ ἐν τῷ ἀποδιδόναι συνεσταλμένη.	30 31
	μὴ ἔπεχε ἐπὶ τοῖς χρήμασιν σου, καὶ μὴ εἴπῃς· αὐτάρκη μοί ἐστιν εἰς ζωὴν. μὴ ἐξακολουθεῖ τῇ ψυχῇ σου καὶ τῇ	1 2 V
	ἰσχύϊ σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν ὁδοῖς καρδίας σου· μὴ εἴπῃς· τίς με δυναστεύσει διὰ τὰ ἔργα μου; ὁ γὰρ κύριος ἐκ- δικῶν ἐκδικήσει σου τὴν ὕβριν.	3
	μὴ εἴπῃς· ἤμαρτον, καὶ τί μοι ἐγένετο λυπηρόν; ὁ γὰρ κύριός ἐστι μακρόθυμος· οὐ μὴ σε ἀνῆ.	4
	περὶ ἐξιλασμοῦ μὴ ἄφοβος γίνου, ἐν πλεονασμῷ προσ- θεῖναι ἁμαρτίας ἐφ' ἁμαρτίας·	5
	καὶ μὴ εἴπῃς· ὁ οἰκτιρμὸς αὐτοῦ πολὺς, τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν μου ἐξιλάσεται. ἔλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ' αὐτῷ ταχυνεῖ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς καταπαύσει ὁ θυμὸς αὐτοῦ. μὴ ἀναμείνης ἐπιστρέψαι ἐπὶ Κύριον, καὶ μὴ ὑπερβάλλου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.	6 7
150 ²	ἐξαπίνης γὰρ ἐξελεύσεται ὀργὴ Κυρίου, καὶ ὡς ἀμελήσεις ἐκτριβήσῃ, καὶ ἐν καιρῷ ἐκδικήσεως ἐξολῆ.	

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ

VI 14

- 8 μὴ ἔπεχε ἐπὶ χρήμασιν ἀδικοῖς· οὐδὲν γὰρ ὠφελήσει ἐν
 9 ἡμέρᾳ ἐπαγωγῆς. μὴ λίκμα ἐν παντὶ ἀνέμφ, καὶ μὴ
 πορεύου ἐν πάσῃ ἀτραπῶ· οὕτως ὁ ἁμαρτωλὸς ὁ δίγλωσσος.
 10 ἴσθι ἐστηριγμένους ἐν συνέσει σου ἀσφαλεῖ, καὶ εἰς ἔστω ὁ λόγος
 σου.
 11 γίνου ταχὺς ἐν ἀκροάσει σου ἀγαθῇ, καὶ ἔστω ἐν ἀληθείᾳ
 ἡ ζωὴ σου, καὶ ἐν μακροθυμίᾳ φθέγγου ἀπόκρισιν ὀρθῆν.
 12 εἰ ἔστι σοι σύνεσις, ἀποκρίθητι τῷ πλησίον· εἰ δὲ μή, ἡ
 χεὶρ σου ἔστω ἐπὶ τῷ στόματί σου.
 13 δόξα καὶ ἀτιμία ἐν λαλιᾷ, καὶ γλώσσα ἀνθρώπου πτώσις αὐτῶ.
 14 μὴ κληθήσῃς ψίθυρος, καὶ τῇ γλώσσῃ σου μὴ ἐνέδρευε·
 ἐπὶ γὰρ τῷ κλέπτῃ ἐστὶν αἰσχύνῃ μοχθηρά, καὶ κατάγωνσις
 15 πονηρὰ ἐπὶ διγλώσσῳ. ἐν μεγάλῳ καὶ ἐν μικρῷ
 VI 1 μὴ ἀγνοεῖ μηδὲ ἔν, καὶ ἀντὶ φίλου μὴ γίνου ἐχθρὸς·
 ὄνομα γὰρ πονηρὸν αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος κληρονομήσει·
 οὕτως ὁ ἁμαρτωλὸς δίγλωσσος ἀτιμίαν ἔξει.
 2 μὴ ἐπάρῃς σεαυτὸν ἐν βουλῇ ψυχῆς σου, ἵνα μὴ διαρ-
 παγῇ ὡς ταῦρος ἡ ψυχὴ σου·
 3 τὰ φύλλα σου καταθάγεσαι καὶ τοὺς καρπούς σου ἀπολέσεις,
 καὶ ἀφήσεις σεαυτὸν ὡς ξηρὸν ξύλον.
 4 ψυχὴ πονηρὰ ἀπολεῖ τὸν κτησάμενον αὐτήν, καὶ ἐπίχαρμα
 5 ἐχθρῶν ποιήσει αὐτήν. λάρυγξ γλυκὺς πληθυνεῖ
 φίλους αὐτοῦ, καὶ γλώσσα εὐλαλος πληθυνεῖ εὐπροσήγορα.
 6 οἱ εἰρηνεύοντές σοι ἔστωσαν πολλοί, οἱ δὲ σύμβουλοι σου
 7 εἰς ἀπὸ χιλίων. εἰ κτᾶσαι φίλον, ἐν περισπασμῷ
 κτήσαι αὐτόν, καὶ μὴ ταχὺ ἐμπιστεύσῃς αὐτῷ σεαυτόν.
 8 ἔστι γὰρ φίλος ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ ἐν
 9 ἡμέρᾳ θλίψεώς σου. καὶ ἔστι φίλος μετατιθέμενος
 εἰς ἐχθραν, καὶ μάχην ὄνειδισμοῦ σου ἀποκαλύψει·
 10 καὶ ἔστι φίλος κοινωνὸς τραπεζῶν, καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ
 11 ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου. καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς σου ἔσται
 ὡς σύ, καὶ ἐπὶ τοὺς οἰκέτας σου παρρησιάσεται·
 12 ἐὰν ταπεινωθῆς, ἔσται κατὰ σοῦ· καὶ ἀπὸ προσώπου σου
 13 κρυβήσεται. ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σου διαχωρίσθητι,
 καὶ ἀπὸ τῶν φίλων σου πρόσεχε.
 14 φίλος πιστὸς σκέπη κραταία· ὁ δὲ εὐρὸν αὐτὸν εἶρε θη-

1511

5 Cod. πληθύνει

Cambridge University Press

978-1-108-03972-7 - Ecclesiasticus: The Greek Text of Codex 248: Edited with a Textual Commentary and Prolegomena

Edited by J. H. A Hart

Excerpt

[More information](#)

VI 15

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ

	σαυρόν. φίλου πιστοῦ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα, καὶ οὐκ ἔστι 15	
	σταθμός τῆς καλλονῆς αὐτοῦ.	
	φίλος πιστὸς φάρμακον ζωῆς, καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον 16	
	εὐρήσουσιν αὐτόν. ὁ φοβούμενος Κύριον εὐθυνεῖ φιλίαν 17	
	αὐτοῦ, ὅτι κατ' αὐτὸν οὕτως καὶ οἱ πλησίον αὐτοῦ.	
	τέκνον, ἐκ νεότητός σου ἐπίλεξαι παιδείαν, καὶ ἕως 18	
	πολιῶν εὐρήσεις σοφίαν· καὶ ἀνάμενε τοὺς ἀγαθοὺς 19	
	καρπύους αὐτῆς. ἐν γὰρ τῇ ἐργασίᾳ αὐτῆς ὀλίγον	
	κοπιάσεις, καὶ ταχὺ φάγεσαι ἀπὸ τῶν γεννημάτων αὐτῆς.	
	ὡς τραχεῖά ἐστι σφόδρα τοῖς ἀπαιδευτοῖς, καὶ οὐκ ἐμμενεῖ 20	
	ἐν αὐτῇ ἀκάρδιος. ὡς λίθος δοκιμασίας ἰσχυρὸς 21	
	ἔσται ἐπ' αὐτῷ· καὶ οὐ χρονεῖ ἀπορρίψαι αὐτήν.	
	σοφία γὰρ κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐστι, καὶ οὐ πολλοῖς ἐστι φανερά. 22	
	ἄκουσον, τέκνον, καὶ ἔκλεξαι γνώμην μου, καὶ μὴ ἀπα- 23	
	ναίνου τὴν συμβουλίαν μου·	
	καὶ εἰσένεγκαι τοὺς πόδας σου εἰς τὰς πέδας αὐτῆς, καὶ εἰς 24	
	τὸν κλοιὸν αὐτῆς τὸν τράχηλόν σου·	
	ὑπόθεσ τὸν ὄμιόν σου καὶ βάσταξον αὐτήν, καὶ μὴ προσο- 25	
	χθίσῃς τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς. ἐν πάσῃ ψυχῇ σου πρόσελθε 26	
	αὐτῇ, καὶ ἐν ὄλῃ δυνάμει σου συντήρησον τὰς ὁδοὺς αὐτῆς.	
	ἔξιχνευσον καὶ ζήτησον, καὶ γνωσθήσεται σοι· καὶ ἐγκρατῆς 27	
151 ²	γενόμενος μὴ ἀφήσ αὐτήν· ἐπ' ἐσχάτων γὰρ εὐρήσεις 28	
	τὴν ἀνάπαυσιν αὐτῆς, καὶ στραφήσεται σοι εἰς εὐφροσύνην·	
	καὶ ἔσονται σοι αἱ πέδαι αὐτῆς εἰς σκέπην ἰσχύος, καὶ οἱ 29	
	κλοιοὶ αὐτῆς εἰς στολὴν δόξης. κόσμος γὰρ χρύσεός 30	
	ἐστίν ἐπ' αὐτῆς, καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς κλώσμα ὑακίνθινον·	
	στολὴν δόξης ἐνδύσει αὐτήν, καὶ στέφανον ἀγαλλιάματος 31	
	περιθήσεις σεαυτῷ. ἐὰν θέλῃς, τέκνον, παιδευθήσῃ, 32	
	καὶ ἐὰν ἐπιδῷς τὴν ψυχὴν σου, πανούργος ἔσῃ.	
	ἐὰν ἀγαπήσῃς ἀκοῦειν, ἐκδέξῃ σύνεσιν, καὶ ἐὰν κλίνῃς 33	
	τὸ οὖς σου, σοφὸς ἔσῃ. ἐν πλήθει πρεσβυτέρων στήθι· καὶ 34	
	τίς σοφός; αὐτῷ προσκολληθήτι. πᾶσαν δίγγησιν θείαν 35	
	θέλε ἀκροῶσθαι, καὶ παροιμίαι συνέσεως μὴ ἐκφενυγέ-	
	τωσάν σε. ἐὰν ἴδῃς ἄνδρα συνετόν, ἄρθριζε πρὸς 36	
	αὐτόν, καὶ βαθμοὺς θυρῶν αὐτοῦ ἐκτριβέτω ὁ ποὺς σου.	
	διανοῦ ἐν τοῖς προστατάγμασι Κυρίου τελείως, καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς 37	

28 Cod. ἐπεσχάτων

34 Cod. prima manu σοί : secunda σοφ°

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ

VII 23

- αὐτοῦ μελέτα διὰ παντός. αὐτὸς στηριεὶ τὴν καρδίαν σου,
καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς σοφίας δοθήσεται σοι.
- VII. 1 μὴ ποιεὶ κακά, καὶ οὐ μὴ σε καταλάβῃ κακά·
2 ἀπόστηθι ἀπὸ ἄδικου, καὶ ἐκκλινεὶ ἀπὸ σοῦ ἁμαρτία.
3 νιέ, μὴ σπεῖρε ἐπ' αὐλακας ἀδικίας, καὶ οὐ μὴ θερίσῃς αὐτὰ
4 ἐπταπλάσια. μὴ ζῆτει παρὰ Κυρίου ἡγεμονίαν, μηδὲ
παρὰ βασιλέως καθέδραν δόξης.
5 μὴ δικαιοῦ ἔναντι Κυρίου, καὶ παρὰ βασιλεὶ μὴ σοφίζου.
6 μὴ ζῆτει γενέσθαι κριτῆς, καὶ οὐκ ἰσχύσεις ἐξῆραι ἀδικίας·
μήποτε εὐλαβηθῆς ἀπὸ προσώπου δυνάστου, καὶ θήσεις
7 σκάνδαλον ἐν εὐθύτητί σου. μὴ ἁμάρτανε εἰς πλήθος
πόλεως, καὶ οὐ μὴ καταβάλης σεαυτὸν ἐν ὄχλῳ.
8 μὴ καταδεσμεύσῃς δις ἁμαρτίαν, ἐν γὰρ μιᾷ οὐκ ἀθῶος
9 ἔσῃ. μὴ εἴπῃς· τῷ πλήθει τῶν δώρων μου ἐπόψεται,
καὶ ἐν τῷ προσενέγκαι με θεῶ ὑψίστῳ προσδέξεται. 152¹
10 μὴ ὀλιγοψυχῆσῃς ἐν τῇ προσευχῇ σου, καὶ ἐλεημοσύνην
11 ποιῆσαι μὴ παρίδῃς. μὴ καταγέλα ἄνθρωπον ὄντα ἐν πι-
κρία ψυχῆς αὐτοῦ· ἔστι γὰρ ὁ ταπεινῶν καὶ ἀνυψῶν.
12 μὴ ἀροτρία ψεῦδος ἐπ' ἀδελφῷ σου, μηδὲ φίλῳ τὸ ὅμοιον
13 ποιεῖ. μὴ θέλε ψεύδεσθαι πᾶν ψεῦδος· ὁ γὰρ ἐνδελ-
χισμὸς αὐτοῦ οὐκ εἰς ἀγαθόν.
14 μὴ ἀδολέσχει ἐν πλήθει πρεσβυτέρων, καὶ μὴ δευτερώσῃς
15 λόγον ἐν προσευχῇ σου. μὴ μισήσῃς ἐπίπονον ἐργασίαν
καὶ γεωργίαν ὑπὸ Ἵψίστου ἐκτισμένην.
16 μὴ προσλογίζου σεαυτὸν ἐν πλήθει ἁμαρτωλῶν·
17 μνήσθητι ὅτι ὄργῃ οὐ χρονιεῖ. ταπεινώσον σφόδρα τὴν
ψυχὴν σου· ὅτι ἐκδίκησις ἀσεβοῦς πῦρ καὶ σκῶληξ.
18 μὴ ἀλλάξῃς φίλον ἀδιαφόρου κατὰ μηδὲ ἔν, μηδὲ ἀ-
δελφὸν γνήσιον ἐν χρυσίῳ Σουφείρ.
19 μὴ ἀστόχει γυναικὸς σοφῆς καὶ ἀγαθῆς, ἡ γὰρ χάρις αὐτῆς
20 ὑπὲρ τὸ χρυσίον. μὴ κακώσῃς οἰκέτην ἐργαζόμενον
ἐν ἀληθείᾳ, μηδὲ μίσθιον διδόντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ·
21 οἰκέτην συνेतὸν ἀγαπάτω σου ἡ ψυχὴ· μὴ στερήσῃς αὐτὸν
22 ἐλευθερίας. κτήνη σοὶ ἐστίν; ἐπισκέπτου αὐτά, καὶ εἰ
ἐστὶ σοὶ χρήσιμα, ἐμμενέτω σοί·
23 τέκνα σοὶ ἐστίν; παιδεύσον αὐτά, καὶ κάμψον ἐκ νεότητος

2 Cod. ἐκκλινει

VII 24	ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ	
	τὸν τράχηλον αὐτῶν. θυγατέρες σοί εἰσι; πρόσχε τῷ	24
	σώματι αὐτῶν, καὶ μὴ ἰλαρύνῃς πρὸς αὐτὰς τὸ πρόσωπόν σου.	
	ἔκδοι θυγατέρα, καὶ ἔσθι τετελεκῶς ἔργον μέγα, καὶ ἀνδρὶ	25
	συνετῷ δῶρησαι αὐτήν. γυνή σοι ἐστὶ κατὰ ψυχὴν;	26
	μὴ ἐκβάλῃς αὐτήν. μισουμένη δὲ μὴ ἐκδῶς σεαυτὸν.	
	ἐν ὄλῃ καρδίᾳ δόξασον τὸν πατέρα σου, καὶ μητρὸς ὠδίνῃς μὴ ἐπι-	27
	λάβῃ. μνήσθητι ὅτι δι' αὐτῶν ἐγεννήθης, καὶ τί ἀνταπο-	28
152 ²	δώσεις αὐτοῖς καθὼς αὐτοὶ σοί; ἐν ὄλῃ ψυχῇ σου εὐλαβοῦ	29
	τὸν κύριον, καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ θαύμαζε·	
	ἐν ὄλῃ δυνάμει ἀγάπησον τὸν ποιήσαντά σε, καὶ τοὺς λει-	30
	τουργοῦς αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλίπῃς.	
	φοβοῦ τὸν κύριον καὶ δόξασον ἱερέα, καὶ δὸς τὴν μερίδα αὐτῷ	31
	καθὼς ἐντέταλταί σοι, ἀπαρχὴν καὶ περὶ πλημμελείας	
	καὶ δόσιν βραχιόνων καὶ θυσίαν ἀγιασμοῦ καὶ ἀπαρχὴν	
	ἀγίων. καὶ πτωχῷ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου, ἵνα τελειωθῇ	32
	ἡ εὐλογία σου. χάρις δάματος ἔναντι παντὸς ζῶντος,	33
	καὶ ἐπὶ νεκρῷ μὴ ἀποκωλύσῃς χάριν.	
	μὴ ὑστέρεи ἀπὸ κλαιόντων, καὶ μετὰ πενθούντων πένθησον.	34
	μὴ ὄκνει ἐπισκέπτεσθαι ἄρρωστον· ἐκ γὰρ τῶν τοιούτων ἀγαπηθήσῃ.	35
	ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις σου μμνήσκου τὰ ἔσχατά σου, καὶ εἰς τὸν	36
	αἰῶνα οὐχ ἁμαρτήσεις. μὴ διαμάχου μετὰ ἀνθρώπου	1 VII
	δυναστού, μή ποτε ἐμπέσῃς εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ.	
	μὴ ἔριξε μετὰ ἀνθρώπου πλουσίου, μή ποτε ἀντιστήσει σου τὴν ὀλκὴν·	2
	πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσε τὸ χρυσίον, καὶ καρδίας βασιλέων	
	ἐξέκλινε. μὴ διαμάχου μετὰ ἀνθρώπου γλωσσώδους, καὶ μὴ	3
	ἐπιστοιβάσῃς ἐπὶ τὸ πῦρ αὐτοῦ ξύλα.	
	μὴ πρόσπαιξε ἀπαιδεύτῳ, ἵνα μὴ ἀτιμάζωνται οἱ πρόγονοί σου.	4
	μὴ ὀνειδίξει ἀνθρώπων ἐπιστρέφοντα ἀπὸ ἁμαρτίας· μνήσθητι ὅτι	5
	πάντες ἐσμέν ἐν ἐπιτιμίοις. μὴ ἀτιμάσῃς ἀνθρώπων ἐν γήρᾳ	6
	αὐτοῦ, καὶ γὰρ ἐξ ἡμῶν γηράσκουσι.	
	μὴ ἐπίχαιρε ἐπὶ νεκρῷ τῷ ἔχθροτάτῳ σου· μνήσθητι ὅτι	7
	πάντες τελευτῶμεν. μὴ παρίδῃς διήγημα σοφῶν, καὶ	8
	ἐν ταῖς παροιμίαις αὐτῶν ἀναστρέφου·	
	ὅτι παρ' αὐτῶν μαθήσῃ παιδείαν καὶ λειτουργήσαι μεγαστᾶσιν	
	εὐμαρῶς. μὴ ἀστόχει διηγήματος γερόντων, καὶ γὰρ αὐτοὶ	9
	ἔμαθον παρὰ τῶν πατέρων αὐτῶν· ὅτι παρ' αὐτῶν μαθήσῃ	
153 ¹	σύννεσιν· καὶ ἐν καιρῷ χρείας δοῦναι ἀπόκρισιν.	
	μὴ ἔκκαε ἀνθρακας ἁμαρτωλοῦ, μὴ ἐμπυρισθῇς ἐν πυρὶ	10